

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. május 20.
Urunk mennybemenetele

Felvétetett a mennybe

A keresztény hagyomány szerint a Húsvét utáni negyvenedik napon Urunk mennybemenetelét ünnepeljük.

Az ünnep tartalmának és lényegének megértéséhez érdemes odafigyelnünk a liturgikus szövegekre. A szentmise olvasmánya és evangéliuma két különböző szemszögből, mintegy alulnézetből és felülnézetből mondja el ugyanazt az eseményt.

Az olvasmányban arról olvashatunk, hogy az Apostolok Cselekedetei könyv szerzője (Szent Lukács) azzal kezdi írását, hogy feltámadása után Jézus negyven napon át megjelent az apostoloknak. Miután megígérte nekik a Szentlélek elküldését, felemelkedett a mennybe, az apostolok pedig égre

emelt tekintettel szemlélték az eseményt (ApCsel 1,9). Ma lélekben mi is odaállunk az apostolok közé, és fölfelé nézve, égre emelt tekintettel szemléljük, amint Jézus visszatér a mennybe az Atyához, aki elküldte őt a földre. A megtestesüléskor földre érkező Fiú küldetését teljesítve visszatér a mennybe.

Az evangélium pedig, amelyet Szent Márk könyvéből olvasunk fel, mintegy helyzetjelentésként közli, hogy Jézus „felvétetett a mennybe, és helyet foglalt az Isten jobbán” (Mk 16,19). Ez a megfogalmazás lehetőséget ad nekünk arra, hogy ne csupán alulnézetből tekintsünk az égbe emelkedő Krisztusra, hanem szívünket-lelkünket a magasba emelve odaálljunk Jézus mennyi trónja mellé. Így mintegy a mennyi Atya szemszögéből, felülről láthatjuk Jézus Krisztus megdicsőülését.

Emeljük fel szívünket!

Jézus nem hagy el bennünket, hanem mennybemenetelével megmutatja számunkra az utat. Elment, hogy helyet készítsen számunkra is a mennyben. Ne csupán a tekintetünket emeljük fel az égre, hanem a szívünket is!

„Emeljük fel szívünket!” – imádkozzuk a szentmisében, s a hívek így felelnek „Felemeltük az Úrhoz”. Emeljük fel valóban a szívünket az Istenhez! A földön végzett szentmise a mennyi liturgiába kapcsol be minket. Itt a lehetőség, hogy kiszakadjunk egy kis időre a földi gondok kötelékből, és Isten elé tegyük le azokat. Emeljük fel szívünket az Istenhez!

Szenteljünk egy percet annak a parancsnak, amit a mennybemenetelt

megelőzően Jézus az apostoloknak mond: „Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek” (Mk 16,15). Ez a parancs nekünk, Krisztus mai tanítványainak is szól. Nekünk is indulnunk kell, hogy Krisztus tanúi és az evangélium hirdetői legyünk! Nem kell új evangéliumot kitalálnunk, de új formákat kell találnunk az evangélium terjesztésére! Papok és világi hívek számára egyaránt nagy kihívást jelent, hogy átgondoljuk: vajon hiteles-e az evangéliumról szóló tanúságtételünk? Az evangélium hirdetésének készsége jelzi számunkra is és a világban élő emberek felé is Istennel való kapcsolatunk mélységét. Csak az képes ugyanis hitelesen hirdetni az evangéliumot, aki annak igazságából él. **Menjetek és hirdessétek az evangéliumot!**

A menny felé

Urunk, Jézus Krisztus!

Földi küldetésedet befejezván visszatérel a mennybe, az Atya közösségébe, s ezzel megmutatod számunkra, hogy hová vársz bennünket. Megígérted, hogy elküldöd a Szentlelket, aki megerősít minket a tanúságtételben. Várjuk Szentlelked eljövételét, aki megtanít minket arra, hogy az Egyház tagjaiként az evangélium örömhírét terjesszük a világban. E küldetésünk teljesítése közben sem feledkezünk el végső célunkról, azaz arról, hogy a mennybe jussunk.

Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Urunk mennybemenetele Hétfő

ApCsel 19,1-8
ApCsel 1,1-11
Ef 1,17-23
Mk 16,15-20

Kedd

ApCsel 20,17-27
Jn 17,1-11a

Szerda

ApCsel 20,28-38
Jn 17,11b-19

Csütörtök

ApCsel 22,30;23,6-11
Jn 17,20-26

Péntek

ApCsel 25,13-21
Jn 21,15-19

Szombat

ApCsel 28,16-20.
30-31
Jn 21-20-25

Pünkösdvasárnap

ApCsel 2,1-11
1Kor 12,3b-7.12-13
Jn 20,19-23